

Palstateksti

Risti vai taakka?

Meillä on lupa heittää kaikki taakkamme, kuormamme ja syntimme Hänen harteilleen, Hänen kannettavakseen - ja jopa työmmekin saamme jättää Herran haltuun. (Snl.16:3, Ps.22:9, Ps.37:5) Sen sijaan oma ristimme, meidän jokaisen tulee kantaa. (Luuk.14:27) Näiden kahden asian eroavaisuuksia haluan tarkastella ja oppia itsekin ymmärtää, miten tulee toimia.

"Joka ei ota ristiään ja seuraa Minua, ei ole Minulle sopiva. Joka löytää elämänsä, kadottaa sen. Joka kadottaa elämänsä Minun tähteni, löytää sen. Joka ottaa luokseen teidät, ottaa luokseen Minut. Joka ottaa Minut luokseen, ottaa luokseen Hänet, joka on Minut lähettänyt." Matt.10:38-40[*JKR]

Ristinsä kantamiseen liittyy siis osaltaan lähimmäistämme huolehtiminen - sen sanan perusteella, että "meidän tulee kantaa toinen toistemme kuormia." (5.Moos.1:12, Gal.6:2) Taas toisaalla kehoitetaan hoivaamaan heikkouskoisia. (Room.14:1) - Näissä asioissa osaltaan toteutuu Jumalan rakkauden laki, (Room.13:8, Jaak.2:8) jossa meitä kehoitetaan "kaikesta mielestä ja voimasta rakastamaan Jumalaa ja lähimmäistämme, kuin itseämme." (Luuk.10:27) Kuinka paljon olemmekaan valmiita hoivaamaan omaa ruumistamme, mutta osaammeko huomioida toisen ihmisen tarpeita ja hänen tuntemuksiaan?! - Ristinsä ottamisessa ja kantamisessa on tarkka "marssijärjestys." (1.Joh.3:23, Joh.5:44) - Se, miten suhtaudumme ennen kaikkea Jumalaan ja sitten lähimmäisiimme, kertoo ristikstä sydämestämme. Jeesus itse opetti, että Jumalan tulee olla ensimmäinen rakkautemme kohde valintatilanteissa:

"Jos joku tulee Minun luokseni **eikä ole valmis luopumaan** isästään ja äidistään, vaimostaan, lapsistaan, veljistään ja sisaristaan, vieläpä omasta elämästäänkin, hän ei voi olla Minun opetuslapseni. **Joka ei kannata ristiään ja seuraa Minua**, ei voi olla Minun opetuslapseni. Jos joku teistä tahtoo rakentaa tornin, eikö hän ensin istu **laskemaan kustannuksia**, nähdäkseen, onko hänellä varoja rakentaa se valmiiksi. Luuk.14:26-28[*JKR]

Olet varmaan kuullut ristinsä kantamisen yhteydessä puhuttavan ihmisen **syntisyydestä** ja heikkouksista, ikään kuin ihmisen tulisi läpi elämänsä kantaa syntisyyttä ja olla siinä tietoisuudessa, ettei hänen synnillisiä himojaan ja kaheleitaan murtaisi mikään. - Tämä olisi vastoin kaikkea muuta Raamatun opetusta, sillä Hän tahtoo **vapauttaa todellisesti**, (Joh.8:36) antaa anteeksi synnit (Matt.9:6) ja - "kuka meistä voisi kestää Herran edessä, jos Hän pitäisi mielessään meidän syntimme?" (Ps.130:3)

Vai arveletko, että **kykenisit kantamaan** syntikuormasi ristici alla, (Ps.38:5, Ps.65:4) - ristin, jonka alla Jeesus, täysin synnittömänakin kaatui?! Mitä merkitystä Jeesuksen kalliilla lunastustyöllä olisi, jos meidän kuitenkin pitäisi vielä roikkua *kynsin ja hampain* kiinni synneissämme?!

Ristin kantaminen on ennen kaikkea Jeesuksen ristin ja Verensä merkin kantamista sydämestämme. Se on sydämen uskoa ja suun tunnustusta siitä, että JEEBUS ON HERRA! (Room.10:9, 14, Apt.2:36, Ps.8:2, 1.Kor.12:3, 1.Tim.1:14, Hepr.11:6...) - Mutta mitä ristin kantaminen tarkoittaa käytännönelämässä? Miten syntinen ja vajavainen ihminen saisi lausua huulillaan Jumalan Pojan kirkastettua nimeä? (Ps.50:16) - Kysymys on sydämen yksinkertaisesta **uskosta** siihen, että Jeesus on **sovittanut** kaikki maailman **synnit**. Hän **kantoi** ne harteillaan **ristin puulle** ja siksi saamme julistautua **vapaiksi synnin orjuudesta**. Golgatan työ ja ylönousemus antavat **täydet oikeudet** vapautteen ja Jumalan pyhyyteen ja puhtauteen. - Siinä parannuksen tehneenä jokaisella on oikeus puhua pyhästä Jumalasta ja ammentaa elämän vettä Hänen ikuisesta sanastaan.

Jeesuksen *kuorma*, minkä Hän antaa seuraajalleen kannettavaksi, **ei ole raskas!** "Sillä rakkautta Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä, ja Hänen käskynsä eivät ole raskaita." (1.Joh.4:3, 5:3, Matt.11:30) - Jo Vanhatestamentin puolella Daavid iloitsee Herran laista ja käskyistä, sillä ne eivät olleet hänelle liian raskaita! (Ps.119:16, 47, 159, 162-163) Hän oli oivaltanut Jumalan tahdon päämäärän ja sitä ohjaavat tekijät. Hän tiesi Jumalan olevan **rakastava Isä** ja että Hänellä on **hyvä tahto** ihmisiä kohtaan. Siksi laki ja käskyt ohjaavat ihmistä sulaa hyvyttä kohti, - kaikista sen rajoituksesta huolimatta. Luoja siis tiesi, mikä olisi **luoduillensa parhaaksi**. - Samoin **Jeesuksen tunteminen** ja Hänen **läsnäolonsa** mukana kantaminen sydämessä, laskee jokaiseen ihmis-suhteen päälle, ja kohtaa maamme tilanteeseen Jeesuksen rakkautta, rauhaa ja lempeyttä. Tämä *suloinen kuorma*, jota kutsun ristiksi, tulisi olla jokaisen Jeesukseen uskovan harteilla. (Fil.4:5) Se on juuri sitä **Jeesuksen aikaansaannosta** elämässämme. Se on ristin sanoman ja armon osallisuuden jakamista, ensin itse kokeneena, ja sitten ympärilleen lähimmäisten keskellä.

Oletko oivaltamassa ristin kantamisen salaisuutta? Ymmärräthän, että **Jeesus tahtoo elää kanssasi** joka hetki, ja joka päivä. - Mieti, miten voisit elää todeksi Jeesuksen rakkautta ja hyvyttä ihmisten keskellä. **Pyri jakamaan** kaikkialle **Jeesuksen suloisuutta** ja Hänen tuntemisensa tuoksua. (2.Kor.2:14) Se ristin häpeä ja hullutus (1.Kor.1:18, 23, 2:14, 3:19) maailman silmissä, on kyllä sen kantamisen arvoinen. (1.Tim.1:15) - Ota siis ristici ja seuraa Jeesusta Kristusta, tänään ja huomenna, - anna Hänen astua yhä syvemälle elämäsi!

Meillä on lupa valita ristin ja taakan välillä turvautuen Jeesuksen täydelliseen lunastus työhön Golgatalla. Niin usein toinen ihminen painostaa ja alistaa raskaitten näkemystensä alle, mutta niistä saamme sanoutua irti. (Gal.5:1, 2.Kor.11:19-21)

Jeesus vastasi: "Voi teitäkin, te lainoppineet, jotka säilytätte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja, ettekä itse sormellannekaan koske niihin! Luuk.11:46[*JKR] (Matt.23:4)

Raamattu puhuu oman ja toisten kuormien kantamisesta. Niiden välinen suhde on siinä, että oman kuorman lisäksi kykenevän ja riittävän voimakkaan tulee kantaa ja auttaa heikompaa tiellä matkaamisessa. (Neh.4:17)

"Jos joku luulee olevansa jotakin, vaikei ole mitään, hän pettää itseään. Tutkikoon kukin omat tekonsa, niin hänen kerskaamisensa on vain siinä, mitä hän itse on, ei siinä, mitä toinen on. **Kunkin on näet kannettava oma kuormansa.**" Gal.6:3-5[*JKR]

Et ole yksin, - kuin olisit jonkin poliittisen kantasi kanssa, - vaan sinun **kanssasi on ikiaikojen Jumala** ja sinua kannattelevat iankaikkiset käsivarret!

(5.Moos.33:27) Hän antaa lupauksensa mukaan sinullekin voiman ja oikeuden tulla Jumalan lapseksi. (Joh.1:12) - Nojaa ja **luota Hänen Sanansa lupauksiin**, niin tulet huomaamaan, ettei Hänen johtamansa tie ole kovin raskasta kulkea.

Koettelemustenkin keskellä, vaikka tunnet surua ja pettymystä, kiinnitä katseesi Jeesukseen ja pyydä vain, että Hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.

Jumala tahtoo vain hyvää omilleen, siksi Hänen varaansa on turvallista ja niin lohdullista heittäytyä!

Kun minä ajattelen: "Minun jalkani horjuu", niin Sinun armosi, Herra, tukee minua. Kun minulla on sydämessäni paljon murheita, Sinun lohdutuksesi ilahuttaa mieleni. Ps.94:18-19[*JKR]

